

Predikan i Vittaryds kyrka 2025

3 sönd. efter trettandedagen

”Jesus skapar tro”

Jes 45:22-24

Gal 2:16-21

Joh 4:27-42

Ps: 111, 228, 246, 188

Var hämtar du din energi? Hur laddar du dina batterier? Och då tänker jag inte på din elbil utan dig som människa, din kropp och själ. Var får du din näring? Det är förstås så att vila och återhämtning är viktigt för oss som människor, och att vi inte har för späckat schema. Annars är det lätt att man blir utbränd.

Men det är också så att när människor blir utbrända behöver det inte i första hand handla om att man har för mycket att göra. Istället handlar det om att man inte ser någon mening i det man gör och därmed tappar motivationen, det är oftast viktigare faktorer för utbrändheten.

För ibland är det genom aktivitet som man får ny energi. Man kan tidvis ha mycket att göra – men är det bara meningsfullt och man känner att det man gör är viktigt – så ger det mer energi än vad det kostar. När vi är ute på skolorna med Bibeläventyret så kan det vara fullt upp i stunden men oftast har man blivit laddad med mer energi när man går därifrån. Eftersom det man gör upplevs som meningsfullt och viktigt.

Jesus säger något viktigt i dagens evangelium om näring och energi. Han säger: ”Min mat är att göra hans vilja som har sänt mig och fullborda hans verk.” Han menar naturligtvis inte den fysiska maten som behövs för att hans kropp ska få de kolhydrater och proteiner som behövs.

Med ”mat” menar han energi och näring, inte för kroppen utan för själen och anden. Visst var det så att även Jesus behövde dra sig undan för vila och återhämtning men här talar han om att även aktivitet är något som ger energi: nämligen att göra hans vilja som har sänt honom.

Jesus mat är att göra Guds vilja. Det är det han lever av. Annorlunda uttryck så innebär det att Guds vilja var själva meningen med Jesus liv. Att fullborda hans verk, det var därför som han kom till jorden och gav honom fortsatt existens.

Utan mat kan vi inte leva. Och Jesus menar alltså att *genomförandet av Guds vilja* är lika viktigt som mat. Vad maten är för kroppen, det är Guds vilja för själen. Vi lever av att göra Guds vilja, det är det som ger oss kraft och energi, och som är nödvändigt för oss för att vi ska överleva på ett andligt plan.

Den yttersta meningen med våra liv kan vi inte finna i denna världen. Visst finns det mycket meningsfulla aktiviteter som vi kan göra och som vi kan hämta kraft ifrån, som vi lever av. Som ger oss energi och ny kraft. Men det viktigaste näringen och största meningen för en människa finns utanför denna värld.

Jesus nämner ju egentligen inte Gud, utan han säger *den som har sänt mig*. Någon annan har sänt honom, någon annan som ville hans liv. Han lever inte för sig själv, utan han utför ett uppdrag åt en annan. Och det är också en viktig insikt att det är när vi lever för andra som vi finner meningen med våra liv. När vi ser oss själva som utsända. Gud har en vilja för oss och som han sänder ut oss för att utföra. Vad Guds vilja är hittar vi bland människor och händelser som möter oss i vardagen. Vi har naturligtvis inte samma uppdrag som Jesus, men hans liv utgör ändå mönster för vårt liv.

Jesus mat var utföra hans vilja som sänt honom samt att *fullborda hans verk*. På korset var Jesus sista ord: *”det är fullbordat”*. Där fullbordade han Guds verk, att försona mänskligheten med Gud. Att ge sitt liv till lösen för många. Och det är mat som han delar ut till oss ikväll. På korset gav han sitt liv, utgav sin kropp och sitt blod. Det fanns en djup mening med att han gjorde det. Han gjorde det för att kunna ge det vidare till oss. Den yttersta meningen med Jesus liv på jorden var att ge oss liv. Inte bara vårt biologiska liv utan liv till vår ande och själ.

Ikväll vid nattvardsbordet är Jesus fullbordade verk mat för oss. Vi får ta emot honom under bröd och vin. Han som ger oss mening i livet, den yttersta meningen som vi hämtar från Gud själv.